

woning, voeding en kleeding, wenscht van overheidswege voorschriften omtrent verkoop van melk, boter en vleesch, en dringt aan op stalhygiëne met verwijdering van ziek stalpersoneel.

Tot zoover is het boekje van veel nut en zou men het in ieders handen wenschen. Maar dan moeten wij bepaald verschil van meening met den schrijver constateeren, waar hij de *behandeling* van arme lijders in de sanatoria wenscht te zien geschieden, die van meer gefortuneerden naar de „See”- en „Soolbäder” wil verleggen. Met velen ziet schrijver hier over het hoofd de voordeelen van een gesloten, gedisciplineerde inrichting, die inderdaad voor de *verwende* meergegoeden veel meer noodig is dan voor minvermogenden. De gevaren van de luxe met zijn „stofnesten” zijn niet te overschatten. De vrije pensions en open „Kurorte” werken het meest de verspreiding der tuberculose in de hand. Men kan er ja uitbundige pret maken, maar dit mag aan onze lijders, *zelfs* in hooge berglucht, niet vergund worden.

HAENTJENS.

INGEZONDEN.

GEVOLGEN DER PHOSPHOR-THERAPIE.

Naast de onlangs door NEBELTHAU beschreven acute phosphor-intoxicatie (zie dit *Tijdschrift*, blz. 1288) heeft het, dunkt mij, waarde, een door mij waargenomen geval van slechte gevolgen der phosphor-therapie te stellen, waarbij de patiënt, ofschoon op meer chronische wijze, aan den rand van het graf werd gebracht.

Het kind kwam op 13 Mei l.l. wegens rachitis onder behandeling. Het was toen 8 maanden oud en bijna sedert de geboorte gevoed met onverdunde koemelk, die het uitstekend verdroeg. Het werd ook behandeld met het recept van KASSOWITZ — 10 mgr. phosphor op 100 gr. levertraan — tweemaal daags $\frac{1}{2}$ eierlepeltje. Wanneer men nu weet, dat de hier gebruikte eierlepeltjes minder dan een gram bevatten, zal niemand de gebruikte dosis phosphor — $\frac{1}{10}$ mgr. per dag — te groot kunnen vinden.

De patiënt verdroeg de medicijnen schijnbaar goed tot 11 Juni, toen het begon te hoesten en tegelijk de symptomen eener lichte gastro-enteritis optraden. Na staking van het phosphor-gebruik en aanwending van 10 mgr. calomel 2-maal daags was de diarrhee echter spoedig geweken. Op 17 Juni kreeg het kind weer phosphor, waarop den 20sten d. a. v. weer diarrhee optrad. Deze was even spoedig bestreden, zoodat den 26sten Juni de digestie volkomen normaal scheen en nog eens werd beproefd phosphor te geven. Den 2den Juli echter begonnen de faeces er weer minder gunstig uit te zien, waarom besloten werd, het gebruik van phosphor-levertraan voor goed te staken. Door een misverstand echter gingen de ouders met het medicament

door, waarop den 4den Juli het kind in zeer zorgelijken toestand verkeerde. Het braakte alles uit, ook de ingegeven calomelpoeders, had hevige diarrhee en vertoonde met de diepliggende oogen en de uitstekende jukbeenderen het beeld van de grootste ellende. Eerst nadat het een dag lang niets anders had gehad dan uitgekookt water, was het in staat, de poeders en de melk in te houden. Daarna nam het langzamerhand in beterschap toe, ofschoon sedert de digestie zeer licht werd verstoord en op het oogenblik zelfs nog in wankelbaar evenwicht verkeert.

Hoewel in dit geval volstrekt geen typische phosphor-vergiftiging bestond, meen ik toch de gastro-enteritis, die driemaal spoedig na het gebruik der phosphorlevertraan werd waargenomen, gerust daarvan afhankelijk te mogen stellen, en dit geval te publiceeren als bewijs, hoe men zelfs met de door NEBELTHAU aangeraden oplossing — 1 mgr. phosphor op 100 mgr. levertraan — nog uiterst voorzichtig moet zijn.

Westerbork, 11 December 1901.

A. E. SITSSEN.

„BRIJN VAN HIJ”.

In het nummer van 15 Mei 1900 schreef ik: "Was de „witte stof”, door „KAEMPFER bedoeld, inderdaad „gelijk kreeftsoogen”, dan moet daarmee iets „anders bedoeld zijn”.

Na de uitvoerige mededeelingen van KAEMPFER, in het laatste nummer van dit *Tijdschrift* door collega VAN DORSSEN geciteerd, gelezen te hebben, ben ik volkomen overtuigd, dat het bedoelde „brijn van hij” niet identiek is met sperma ceti.

den Haag, 16 December 1901.

Dr. J. DE GROOT.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officieele verslagen, enz.

Tweede Kamer der Staten-Generaal. De behandeling der Staatsbegrooting, hoofdstuk Binnenlandsche Zaken voor 1902, gaf aanleiding tot enkele besprekingen, die hier ter plaatse vermelding verdienen.

De Rijkssubsidie aan het asyl voor drankzuchtigen te Hooghullen lokte enkele opmerkingen uit. Door den Heer SCHAPER werd het wenschelijk geacht dat van Rijkswegen deze inrichting krachtiger werd gesteund en het denkbeeld van overneming door het Rijk — zij het ook in de toekomst — uitgesproken. Noch de Minister, noch de Heer GOEMAN BORGESIUS achtten dit laatste gewenscht. Laatstgenoemde zou ook niet kunnen medegaan met het